

II. Відки ваяла ся жаба ?

Коли Ісусь Христось ходивъ по землі изъ св. Петромя, то оня пришли идъ одному валалу (селу) и сѣли собѣ подъ дичку (грушу), котра стояла на концу валала. Іде чоловікъ дорогою около нихъ и плаче.

— Што тобі небоже? каже Ісусь Христось.

— Народила ся у мене дѣтина, та нехоче ніхто ити за кума, жемъ худобный.

— Неплачь, піду я

И пішовъ до нього Небесный, подержавъ дітину підъ свягу воду; пришли домівъ, а тамъ ужъ вшытко стояло на столѣ, чого требало идъ гостинѣ. Набли ся и напили ся чамяно (гарно), а потому коли Христось ставъ зберати ся, то знявъ изъ худобного свого кума бочкору (ходаки), завадивъ на вѣшало, а обувъ го въ нові чижмы (чоботи) и каже: обысь нигда не знимавъ очи изъ бочкірь, та добрі ті буде. — И пошовъ.

И ставъ ся изъ худобного чоловіка богачъ подъ рокомъ, а вінъ якъ збогатѣвъ, такъ и набравъ ся пыхи, ставъ ганьбити ся своихъ бочкірь и шмаривъ (викинувъ) ихъ вонъ.

Неодовго иде Ісусь Христось черезъ того село и каже Петрови: „Петре, нащивити (відвідати, з чеського „navštivit“) бы намъ нашего кума, якъ ёму веде ся.“ — Добрѣ, госпode, нащивме. — И зашли къ ньому по надъ вечеруръ; вошли до хижи, сѣли собѣ за стілъ, а газды не было дома. — Приходить овінъ домівъ, отворяє двері и отразу згудякавъ (закричавъ):

— Вонъ изъ хижи, цундравы жобраки!

— Куме, куме — каже Ісусь Христось, — не сердьте ся.

— Чортъ вамъ кумъ, не я.

— Но, кедь чортъ тобѣ кумомъ, то идъ и ты идъ чорту, твому кумови, — и шмаривъ ёго у млаку (озеро); а изъ нього доразъ справила ся жаба.

Ажъ тогды вінъ обачивъ ся и ставъ кричати: кумъ, кумъ, кумъ!

— О, нѣтъ, не кумъ, забывъ ты на свои бочкору. — И пошовъ Христось далей.

Записав на Угорській Руси о. Анатоль Краліцкій.

Отсе оповідане разом з кількома іншими, котрі надрукуємо в дальших книжках, одержали ми від проф. М. Драгоманова, котрому воно ще в р. 1886 прислане було о. Анат. Краліцким з Угорської Руси для его збірки „Малорусекія народныя преданія и рассказы“, та прийшло за пізно, коли збірка вже була видрукувана. Ми друкуємо речі записані о. Краліцким, заховуючи его власну правопись.

Редакція.